

לימים

עֵינֵי נְשׂוּאוֹת אֵינְסוֹן

יָעַץ מֵאֵלֶיךָ

בְּאֵלֶיךָ מִקֹּדֶשׁ פְּלִמְחָה

עֵין בְּמַר בּוֹכֵה וְלֹא שֶׁמֶח

ואני במדבר

צועק בכל כוחי

עד שאמצא באר

שתרווה את צימאוני

והד יענה מן ההרים

ואהיה כמחריש

צמא אנוכי

כבר יבשו מעייני

עיני נשואות לאינסוף

יגע מגעגע

כמעט שאזלו כוחותיי

ואשתה דמעותיי

ויתקדרו השמים

וייזלו מים

תר אחר כלי ואין

מתוסכל פותח פי

הנה טיפה על הלשון

אך אין בכוחה להרוות צימאון

מים חיים מרוויים סביבותיי

ובחיל נוזלות דמעותיי

במה אחז

שעה שכל שנתר הוא געגוע

ה' יכלכלני

בביטחון נפשי

ואמונתי בלילות

יש פשר לתהליך

בגעגוע מקור השמחה

עין במד בוכה ולב שמח.

תראו את ורחם לים
תראו לים ורחם את

תביעת טביעת:

אלחש לי שירת מכאובי

דליית בארי

וצימאון חיי

מקור שמחתי

ונביעת שמי

והנה אקשיב לתביעת טביעת.

כליאת נשמתי

ייסורי מחשכיה בהגבלת גבוליה

עת כמהה לפרישת כנפיה

למרחבי קינה

עד כלות חיפוש מנוחתה האלוקי.

למקום מנוחתה

הקרוב כל כך.

צר לה מקומה

תראה ארץ ותחפש שמים

געגועיה שואבים כוחותיה.

תראה שמים ותחפש ארץ

למרחקים תביט ועיניה כהות

וחוט שוזר אין.

דמעות ימלאו עיניה הכלות

כאייל תערוג

והנה השתקפות

וגשם ייזל

והנה אדוות הולכות ומתרחבות

וברק הבהיק ורעם הרעיד

ותבחין ותבין ותשתה

וצימאונה תרווה

והנה נשמעה ברכתה לאוזניה

"שכוחו וגבורתו מלא עולם".

עכליו חיים

במ פסיגה ופק יפיו פתלזאה.

מעט פשטות

זו תביעתי

הצלתי מטביעתי.

חיבור טהור ומאוזן וחירותי

ומה אבקש

אבקש תנאים?

הם יפגשו "חלל"

אותו הם לא ימלאו

אותו הם לא יחיו

שבעתי הגדרות- וודאות? שלמות?

קבלה? חיבור פנימי? עצמיות?

עכשיו חיים. אבקש מודעות.

הם הסיבה והם יהיו התוצאה.

מה לך כי נזעקת פתאום

מה לי ששמעתוך

מה לזמן שמרפא מיתרייך

מה לזעקתך שרוצה שינוי

מה לתשובה שמשנה רצון

מה לטהורה בגוף חומרי

ואיה הנפש?

מה לאלול שמטהרה

מה לך בעולם הזה

ומה לי ולך

שהרי את מהעליונים

מה לטוב שזורם דרכך

מה לשלמות שמגבילתך

איך אשוב אלייך

איך אשוב אלי

למה שאשתנה

הרי את סלחנית

או שאולי בגלל זה

זהו הזמן לשוב לגלותך

להפסיק להגלותך

המסע קשה

לא הוא לא בסוף העולם

הוא קרוב מאוד

אחזור אברא'לית

בפי ובלבבי

תלוי הוא בחודו של מחט

בחדירתו הנוקבת

את בחרת להיטיב עמדי

לכן את רוצה שאבחר

שאבחר בחרות

מה יהיה חרוט

בלוחות הנצח

לזה העמדת לרשותי אותיות קדושות

שבהם אחרונ

הן ישתנו ברצוני

כדי שאוכל להתחדש

לחזור לבראשית

לשעת הניסור

לנגיעת המלאך

שגם קורא לי גדל

מה לך ולה

תשאליה איך היא טהורה

במה כוחה האדיר

כיצד מוס אין בה

איך אסתכל בה

שעה שאיני רואה דבר

נלחם אני בעיניי

לראות כמה טובה היא

נשמת האומה

איך לא אסתמא מלראות מומיה

ואת נושמת ממנה

ומנשימה אותה

איך את שלובה

כשאשוב אלייך אשוב אליה

מהי קרקע גידולכן

שבה הנכן תלויות

למדו אותי לקבל ממנה חיים

או אולי כשאתן תתחיו מאותה אדמה

אני כבר אהיה חי

ולכשאמות אדע לשמי.

אראות שנושמים טוב
ואז מתקדמים למחוקים

שוב רוצה להציף הכל
שוב מפחד לטבוע
מפחד מהייאוש
כשבאמת צפונה תקווה
מלחמה בין תוצאות לשאיפות
בין מושלמות לשלמות
בין שירה בדרך העולה
לבין חיבוק פסגה ראויה
צריך שמחה של תשובה
לאט לאט ללמוד לשחות
להנות מהחתיכה
לראות שנושמים טוב
ואז מתקדמים לעמוקים
ולא חוששים להיות עייפים
המים מציפים גם אותך
ובטחון התשובה
הבטחון שאני שייך גם למים העמוקים
מאפשרים גם לרדת לקרקע
שם כבר לימדוני את התורה כולה.

אם נלמתי בים פרוח
מקום מנוחתי
תנוע כליות מאאכים.

בים האינסופי ישקטו המים

זזים הם ברוח עולים ויורדים

כשירה חרישית

גם נשמתי בים הרוח

מקום מנוחתה

תנוע כשירת מלאכים.

בים האינסופי נשברים הגלים

במקום המפגש עם היבשה

העוצרת כל התפשטות

זורקת היא את הים חזרה

כשני רשויות

בקול רעש מתנפץ האינסוף בסוף

שוכח כי גם היבשה היא קרקעית הים

גם בתוכי נשמתי הדוממת

במפגש עם העולם תדמם

תצעק ותגעש ותסחף

אינה מכירה את קרקעיתה

מכירה היא שמים ואדים

כך כיסופיה תמיד למעלה

אל מרחבי האינסוף

בים האינסוף אחפש קרקע

שם צפון סודי

וביבשה אחפש באד

בה מקור גילי

בין גאות לשפל אמצא מרגוע

לנפשי המבקשת שירת חיה

אך מתקשה לשיר-

בקריעת ים סוף.

אדם לבריבו עולם

ובעולם יש ובריבו קרקעית ובקרקעית יבשה

וביבשה האר ובבאר רכון אדוא

בתוכי עולם

ובליבו ים ובים קרקעית ובקרקעית יבשה
וביבשה באר ובבאר צינור גדול
בלב הצינור חיבורים ובחיבורים צמתים ובצמתים תמרור
ובלב התמרור אדם שבליבו עולם
ובעולם ים ובליבו קרקעית ובקרקעית יבשה
וביבשה באר ובבאר רצון גדול
בלב הרצון חיבורים ובחיבורים צמתים ובצמתים תמרור
ובלב התמרור נשמת אדם ובליבה עולם
ובעולם ים ובליבו קרקעית ובקרקעית יבשה
וביבשה באר ובבאר נצור דבר גדול
בלב הנצור חיבורים ובחיבורים צמתים ובצמתים תמרור.
ובתמרור מילה אחת. חרוטה בחרותה,
חלולה באינסוף.

ואנס אאר פחיים
מקוקימב פל יבמו
בפאי'י למב אולב סבו

ואקרא עבדים פייו
עמב בני חורין.

עניה סוערה רוחמה

הנה קול בכי מרחמה

נשמתי משתחררת מחבלי לידתה

ניצני חיים נרקמים

ושירה חרישית מתחילה לה ניגון

שלווה וגבורה

פתחים נפתחים

מחסומים מתרצים

ותפילה זכה מפעמת

ולמרות הסיבוכים והחבלים

ממשות התשובה בפתח

אוזני שומעת

ואינה נרצעת

אלא נרצית להיות בת חורין

את אוזנה אינה תרצע במשקוף

אך את דמה תמרח ולא תשטוף

עד כלות ימי השעבוד

ומציאת המעיין המפכה

פרצי מים פורצים

עכורים משכבות חוצצות

אך אחרים מחומץ ודמעות

הבצק אינו החמיץ

הוא בדיוק ח"י

הוא בדיוק נגאל

במדבר הכל ייחשף

במדבר הכל יתנקה

במדבר הכל יתאזן

ולפניי ימי אהבת כלולות

חסד נעורים

קבלת התורה

שהפעם אכתוב בה אות

ואכנס לארץ החיים

מקרקעיתה הכל יצמח

בהגיעי שמה אעשה סדר

ואקרא עבדים היינו

עתה בני חורין.

רצוני חיים

ואני ירוא

אל הצדדים

אני פתחתי ואני פתחתי

ואין מוצא כי אין צדק

ואין חיים כי אין רצון

ואין מטרה כי אין אמון

ושוב הכל מתפרק

וצוואר מסתובב

אנה ואנה אחפש חיים

ונפשי גועה

כנראה שאין הדבר תלוי אלא בי.

מצבורי כוחותיי אזלו

שקר היציאה הוא גם פלסטר

המונע זיהום

אך ברצוני לתפור את הפצע העמוק

שבעתי פלסטרים

שבעתי בסיסים

רצוני חיים

ואני רץ ורץ

לכל הצדדים

אני המתחבא ואני המוצא

ואין מוצא כי אין דרך

ואין חיים כי אין רצון

ואין מטרה כי אין אמון

ואני המרעיש והאוטם אוזניים

ומסביבי הכל נראה נבול

הכל מת בשיא הפריחה

בגלל עיניי הכהות

בגלי חושיי הכבויים

אין חידוש עצמות

כולי חלש ומת.

עייף מחוסר מעש

עצוב מחוסר שמחה

כואב מכאב

מותש מהשלכת כוחות לפח

אפילו לכתוב מרגיש לי צבוע

סרט בריחה צבועני

אני בו שחקן מרכזי

שם בירכתי הספינה

בורח מחיי.

שם לא חדר האור

ויום הוא לילה.

געגועים ליבשה

מייחל לצאת לחיים מלאים ומאושרים

נמאס.

מתפלגות באדמה ארצות
כוסמת ארמות

מתפלגות אבות
כוסמת ארצות חיים

בין כוכיה של הנשמה
מוצא אני את געגועיה
ובהתהוות הגאולה
מוצא אני את כיסופיה
והיא שרה. שירת געגועים
נחשפת נסחפת וכוספת
ושרה לעצמה.
מתגעגעת האומה להופעתה
כוספת להתייחדותה
מתגעגעת לתכונתה,
נכספת לנשמתה.
מתגעגע הדור לעצמיותו
כוסף הוא להופעתו
מתגעגע ליניקה ממקורו
כוסף לכלי כוחו.
מתגעגעת האדמה לעצמה
כוספת לאומה
מתגעגעת לכרמים
כוספת להצמיח חיים
והניגון הדק
והשירה החרישית
ממשיכים ומעוררים
מוצאים עם חפץ חיים
מתמזגים עם בכי רחל
מוודאים כי ישובו בנים לגבולם.

אנא ה'

התפשטות לא פשוטה	שעה נא למצוקותינו
לעיתים חסרת בהירות	שבים אנו בכל כוחותינו
פתח עיננו לטוב	להרים את קרננו
שנכיר סגולתנו	לחדש ממלכת קודש בארצנו
ונאיר גודלנו	מצפים אנו להווייה
ונשמע צעקתנו	חבויה היא בהעדד
וממנגינת חיינו	עדרים עדרים
נשקה גננו	זרמי חיים
בצילך נחסה	כוחות אדירים
ארץ נכסה	רצונות בריאים
בצמיחת קרננו	תביעות מבפנים
ושבירת גלותנו	חולאים נרפאו
ובמפגש הקרן בקרקע	אריות שוחררו
ניצוצות יעלו	שורשים השבים
אור יקרות ידלה	למקור מים חיים

ונשר יעוף מקינו
תחתיו נכסה בצילו
וחופש הרגש יינק
מטל מלכות שנעתק
ממקור השכינה ה'נפלאה'
הגונזת ארץ ושמים
ציון וירושלים
עבר ועתיד
אש ומים
תורה אחת
בכפיפה אחת
בחיים אחדותיים
של השראת שכינה
ועיבודה במקדשה הפנימי
במקור התהומי-מהותי
בו הכלים צינורות חיים,
המעבדים הנשמתיים
השומרים ומרחיבים
לבל יאבדו הכיסופים.

מחביון הגוף המחיייה
עזיזות ושמחה
עוז וגבורה
אז יהיה הגוף איתן
אז מתוך השלמות איתם
נאולה ותשובה באריגה מופלאה
ושמחת כיסופים בעריגה טהורה
ונבהיק גם בערפילים
אשר שם האלוקים
אמונה תצמיח בטחון
תשובה תצמיח שמחה
טהרה תצמיח גבורה
ענווה תצמיח עוז
וקרקע מדושגת
תצמיח קרן לדוד

אעבד פֿרובֿ אַת פֿאַסרֿיק
אַ מֶנֶת אַא אַאבֿ קוואַת חַיִּים.

מיקוד:

מסתעפים הם הדרכים

נכתבים ונחקים

כך הם החיים

נכתבים בדיו אותו גם מוחקים.

לעבד הרבה את המסרים

על מנת לא לאבד קומות חיים.

להתחדש הרבה דורשת העבודה

להתלבש שוב ושוב במידה הראויה

לבנות כלים אשר יכילו אורות גדולים

של התפשטות הקדושה בשלבים שונים

העיבוד דורש ריכוז

לחוות את המציאות במיקוד

במפגשים המחביאים אינסוף

ביכולת למצות את התמצות

לגעת בנק' האלוקות המחייה

אותה נק' מרווה.

שבאותה העת כל האלוקות בה נמצאת

זוהי עבודה קשה וצנועה

המונעת פיזור ונפש אבודה

דורשת היא גבורה איתנה

וחיבור 'נפלא'

שמחת חלקים

המעשירה את החיים

ובצירוף כוונה

המחפשת את טובת האומה

הרי מעשה זה הוא יצירה

המגלה את הנשמה בתפארתה.

אתמוז צב דוד ופתלמוןאים
פיוק צב אנמנו אוממיק איתמיק
מחיר צב כופנים ונביאים

הכרד לסור נצח קוראים אנו-
פנינו!

צבא

עכשיו ארץ החיים	קווים נשלחים
פנו דרך פתחו שערים	נשזרים נמשכים
ויבוא גוי צדיק שומר אמונים	רוממות אל בגרונם
לתחיית העצמות	וחרב פיפיות בידם
לגאולת העצמיות	מקושרים באחדותם
לצמיחה והתחדשות	נצחיים במהותם
למלחמת קוממיות	כוללים הם שמים וארץ
והמלחמה דורשת- נדרשת	שלוחים הם כחץ
רוח מזוככת	עבר הווה עתיד
מרוות מים ושגב	ועם בתפקיד
כאפיקים בנגב	חגור הוא באמונה חיה-
רוח גבורה ועוז משובצים	יד ה' בהוויה
גבורת הפרטים	גאולה בהרמת קרן מפציעה
בעוז מתמידם	קמעה קמעה הא מתגלה
שמחה וחסד	בשובינו אל ארץ החיים
עם קשיחות ודין באגד	היינו כחולמים
עבדי עם ישראל אנחנו	נבואות מתקיימות
דבר אין לנו מעצמנו	מבשרות מודיעות
מצווים ונשלחים	על תקומת האומה
להיות הכי מקצוענים	במרחבי ארצה
כל חשבון פרטי מתבטל	אתמול זה דוד והחשמונאים
אל מול עזרת ישראל	היום זה אנחנו לוחמים איתנים
ממוקדים אנו בהשתלמותנו	מחר זה כוהנים ונביאים
הרפיון והלאות הלאה ממנו	מלחמות ה' אנו נלחמים
וגם החידלון מההכרה של "אתה בחרתנו"	לא עוד נהיה נדרפים
בהד שזור נצח קוראים אנו-	לא עוד ארצות המתים

הננו!

ומה אבקש

אם לא את עוז הגבורה
הלא נפרשת היא כתכונתה
לוחשת היא- מיס יש לי- קחם לך!
את חייך אשקה
את צמאונך ארווה
בארץ אז ינבע
ואורך יזרע
ואולי אשמע ואשתה
ואז אראה
כי ממקורה הטהור
תנבע תיומת הניצן
וכשאביט אל מקורה
אראה את גבורת הפרטים
הלא היא תכונת הגלות
השואפת להיכלל באחדות
האחדות הגאולית
של חזרת דבר למקומו.
נשכחת היא גבורת הגלות
נחלקה התיומת בפני הגבורה הרעיונית.

הלא היא הגבורה ה'פּלמ"חניקית'
האמונה על חזרת העם לארצו
נטרפים הם פרטי החיים ה'תוריים'
ע"י גל הרעיון הסוחף כל
שתפקידו היא התגברות מחשבת הכלל
ומתוך כך קניית הארץ בדמים.
אך ליישומה זקוקה היא
לגבורת השידרה
תלויה היא בעץ
דורשת היא
מעמד אל מול הכוחות
מעמד איתן
שאינו מתכופף בתפניות הזמן
עץ ייחודי
בעל חזון ייעודי
והכרה ב'אתה בחרתנו'
להכיר שנבדלנו
ונולדנו עם בשורה בפינו
ולצירי הלידה- לידת הגאולה
ומניתוק אחדות העם

הלא צצה היא צועקת ודורשת
שותרת דם (האחדות)
ושוקקת חיים-
גבורת המחשבה.
נכוות היא מחשבונות אישיים
נכבית מקבעונות גלותיים
עדרים עדרים
וכל אחד מחזיק באמת בכל כוחותיו
וההקשבה אינה
והאוזן מפולשה
והגבורה הגדולה
נדרשת יותר מתמיד
תארוג את הגבורות
תאגוד את התיומת
וממקור האחדות הנצחית
את אנודת הגבורה נצית
והרמוניית החיים תפעם
ותשיד ותקרא בשם
אשריכם גיבורי החייל עושי דברו

ערפילים ערפילים

מרחוק נראים חוצצים

ערפילי טוהר

חרוטים בכתב אלוקים

צופנים חרות בלתי נראית

אשר נוכח הערפל בלתי נדלית